

[...]

35.175/II/PN
FD/YS

Mijnheer de Burgemeester,

Ter zitting van 29 april 2004 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen de gemeente Sint-Gillis-Brussel dewelke informatievergaderingen organiseert i.v.m. de uitvoering van de wijkcontracten betreffende renovatiepremies voor gevelverfraaiing.

Daartoe zou ze uitsluitend Franstalige affiches in de gemeente verspreiden via de plaatselijke VZW Cafca, i.v.m. de uitnodiging tot 4 informatievergaderingen.

In haar antwoord op ons verzoek om bijkomende inlichtingen stelt mevrouw [...], voorzitter van de VZW Centrum voor Begeleiding en Vorming voor volwassenen hetgeen volgt:

“In antwoord op uw brief betreffende de verspreiding van affiches over informatievergaderingen die in 2003 werden gegeven i.v.m. de regionale renovatiepremies, in ééntalig Frans, wensen we u onze handelswijze te verduidelijken:

In het kader van het wijkcontract Verhaegen houden we permanenties voor de bewoners die in onze zone wonen. Deze tweetalige permanenties werden uiteengezet tijdens een persconferentie; en door het verspreiden van folios en affiches in de twee talen. In het kader van deze permanenties ontvingen we een voor 98% Franstalig publiek, meestal van buitenlandse afkomst (70% van de situaties). Door onze bezorgdheid om op een meer pedagogische en economische manier tewerk te gaan, organiseerden we voor dit publiek collectieve informatievergaderingen die aanleiding gaven tot de verspreiding van de affiches waarover u het heeft.

We willen zeker en vast het Nederlandstalig publiek niet uitsluiten dat kan genieten van een individuele benadering met eveneens dit pedagogisch objectief.

Gedurende de volgende vergaderingen die georganiseerd werden voor een ander project en voor een andere wijk, werd met uw bemerkingen rekening gehouden en werden de affiches in de twee talen (voorbeeld in bijlage) verspreid. De vergaderingen hadden weliswaar plaats in het Frans. Op deze affiches hebben we aan het Nederlandstalig publiek voorgesteld om contact met ons op te nemen, voor ofwel een individuele afspraak, ofwel, indien voldoende deelnemers, voor een groepsvergadering. Deze benadering werd door het voltallige publiek aanvaard en we wensen in de toekomst op deze manier te werken.

We erkennen onze onhandigheid i.v.m. de eerste verspreiding en het spijt ons indien we een gevoel van discriminatie gegeven hebben in de benadering van het publiek. Onze bezorgdheid is en blijft evenwel om zoveel mogelijk aan de verwachtingen van het publiek van de betrokken wijken tegemoet te komen.”

* *

De VZW Cafa die instaat voor alle informatie over renovatiepremies en premies voor gevelverfraaiing toegekend door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kan beschouwd worden als een private medewerker van de gemeente, in de zin van artikel 50 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT). Artikel 18 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans stellen.

Affiches dienen derhalve zowel in het Nederlands als het Frans te zijn gesteld.

Daarenboven moet bij informatievergaderingen het Nederlandstalig publiek in het Nederlands te woord worden gestaan, zonder hiervoor een speciaal verzoek in te dienen.

De VCT acht derhalve de klacht, mits één onthouding van een lid van de Franse afdeling, ontvankelijk en gegrond, ten aanzien van de enkel in het Frans gehouden vergaderingen.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer Patrick Dewael, Vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS